

У гэты дзень на ўвесь дом пахнуць карп, вушкі з макам і ялінка. У вялікім пакоі стаіць стол з белым абрусам, а на ім аплатка ды свечка, і абавязкова граюць традыцыйныя польскія калядкі, якія пачынае спяваць кожны, хто ўваходзіць у хату. Гэта незвычайны вечар, якога чакаеш кожны год і які заўсёды асаблівы. † Дзве тысячы гадоў таму ў малых яслях нарадзіўся Той, хто на працягу ўсяго гэтага часу аб'ядноўвае людзей па ўсім свеце. Сем'і з'язджаюцца не толькі з розных куткоў Беларусі, але і вяртаюцца з-за мяжы, каб у гэтую асаблівую ноч сказаць адзін аднаму словы "Я цябе люблю" не праз інтэрнэт, але гледзячы ў вочы.

Я ўспомніла мінулы год... Той цяжкі 2020 скончыўся Пастэркай у роднай парафіі. Памятаю, што ў тую ноч як ніколі хацелася данесці людзям, што Святая Любоў ёсць сярод нас. І, можа, толькі на момант, але ўсё роўна атрымалася перастаць думаць аб дрэнным, з'явілася вера ў лепшую будучыню.

Дзень, калі ўсе дарогі вядуць дадому

Аўтар: Яна Чайко
19.12.2021 00:00

Летась на Пастэрцы мы з дзяўчатамі спявалі вядомыя ўсім калядкі, укладаючы ў свае галасы шмат пяшчоты, радасці і любові. Калі жывеш далёка ад дома, падаецца, што тыя казачныя часы юнацкай бесклапотнасці ўжо ніколі не паўторацца. Застаюцца толькі цёплыя ўспаміны з юнацтва.

Кожны год мы з сябрамі і прыяцелямі збіраліся на аплатку, каб шчыра папрасіць прабачэння і сказаць важныя словы, якія па розных прычынах не маглі сказаць раней. Менавіта тады я найбольш адчувала моц супольнасці, у якой расла.

Для мяня гэтае свята – свята еднасці, любові і радасці. Свята, калі забываешся пра ўсе клопаты і праблемы. Свята, якое сустракаеш з тымі, каго любіш.